

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Guds kraft forløst i kraftløse. 2.

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Jes 53:1-6

Jes 53 starter med to spørsmål: "Hvem trodde det budskap vi hørte? Og for hvem ble Herrens arm åpenbaret?"

Jes 53:2-3 svarer på spørsmåla. I dette svaret finner du hvordan Guds kraft forløses i det kraftløse: "Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn, som et rotskudd av tørr jord. Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham. Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet." Jeg tipper du har søkt til vers 4-6 for Guds kraft. Det kan jeg forstå. Men vi kan ikke ta imot og ta i bruk myndigheten og mandatet som ligger i vers 4-6 uten å gå gjennom vers 2-3.

"Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn, som et rotskudd av tørr jord." (vers 2). Ser du hva du hører: "en kvist for hans åsyn"/ "et rotskudd av tørr jord". Hva ser du? Hva hører du? Det skrøpelige? Det kraftfulle og håpet i at kvisten er "for hans åsyn" og at der er "et rotskudd" i den tørre jorda?

"Men en kvist skal skyte fram av Isais stubb, og et skudd fra hans røtter skal bære frukt. Og Herrens Ånd skal hvile over ham – visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, den Ånd som gir kunnskap om Herren og frykt for ham." (Jes 11:1-2).

Isai var far til kong David, en av forfedrene til Jesus. Kong David gjør inntrykk, likesom et mektig tre. Men kongefamilien falt fra og falt sammen, som et nedhugget tre. Tilbake sto "Isais stubb". Det kraftfulle ligger altså ikke makten til den menneskelig sett mektige kong David, men "et skudd fra hans røtter skal bære frukt". Vanligvis vokser visstnok ikke frukt ut av slike rotskudd... Jesu familietre gav ham ingen fordeler!

Jesus vokste opp i fattigdom. Mora var en ung kvinne. Faren var en tømmermann. Hjembyen var Nasaret. Folk brukte "Nasareer" som skjellsord og sa: "Kan det komme noe godt fra Nasaret?" Jesus vokste opp "i tørr jord"...

Folk så ikke til Jesus for Guds kraft i det kraftløse. Og derfor så de heller ikke "Herrens arm" forløst i sitt livsrom. Ta imot nøkkelen: For å se Guds kraft forløst i det kraftløse skal du gjøre hva vers 2-3 sier at folk flest ikke gjør!

Guds kraft i det kraftløse forløses for dem som...

1... ser Jesus.

Vi mennesker har på en måte to sett øyne. Ett i hode. Ett i hjerte. Hva ser ditt hjerte etter?

”Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham.”

De så, men kunne ikke se det de så etter. Å se handler om å gi oppmerksomhet, la blikket hvile på, dvele ved, studere. Hva er det som fanger din oppmerksomhet? Det er så mye annet å se på enn Jesus. I verden og tingenes tilstand, men også i Guds ord. Alle fargene og formene, fortellingene og folkene kan gjøre at vårt hjertes øyne dimmes på synet av det ene nødvendige imellom de mange viktige og vittige tingene.

Vi har en fiende i Satan som stadig søker å tilsløre og sløve oss for seieren, selvbilde og styrken vi får med Jesus.

”For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde.” (2Kor 4:4).

Be Faderen avsløre Jesus for deg. Det når du ser på Jesus og ditt hjerte får se herligheten i det heslige, storheten i det skrøpelige at Gud forløser sin kraft og gjør sine gjerninger i og gjennom ditt liv.

Ektefeller kan oppleve å se hverandre hver dag uten å se hverandre hver dag. Jesu etterfølgere kan oppleve at de følger uten å ha blikket festet på Jesus på en sånn måte at han har din fulle oppmerksomhet, du dveler ved ham og avventer neste ord, neste bevegelse fra ham – bare ham.

I Åpenbaringsboka, ser Jesus nettopp dette skje i forsamlingen i Laodikea, som tenkte at de trengte ingenting. Jesus sa til dem: ”Fordi du sier: Jeg er rik, jeg har overflod og har ingen nød – og du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken, så råder jeg deg at du kjøper av meg: Gull, lutret i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær, for at du kan være ikledd dem og din nakenhets skam ikke skal bli stilt til skue, og øyensalve til å salve dine øyne med, for at du kan se.” (Åp 3:17-18).

Guds kraft forløses i de kraftløse som ser Ham.

2... søker Jesus.

”Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham. Foraktet var han...”

Å ha sin lyst i handler om en lengsel som skapere en bevegelse i retning av det du søker. Du vil nærmere!

Hvorfor vil vi ikke ha Jesus? Kan det være at vi er fylt opp av andre og annet? At vårt hode og våre hjerter er fylt av arbeid for høyere posisjoner, omsorg for ens eget og bekymringer for gårsdager og morgendager? ”Mennesker lever ikke av brød aleine”, sier Jesus i Matt 4. Har vi rom for ”livets brød”, egentlig?

”... de hadde søkt ham med hele sin vilje. Og han lot seg finne av dem...” (2Krøn 15:15b).

Når arbeid for Herren tar blikket bort fra Herren over arbeidet blir det mindre og mindre rom for Jesus. Og du må etter hvert gjøre opp status og summere: ”Jeg har ikke min lyst i Ham lenger...” Men Faderen vil, i sin nåde, gi deg en hunger etter Jesus – at ”livets brød” får gi deg hva du trenger og mette deg.

3... ser en gang til på Jesus (respekt).

"Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom."

Respekt kommer av det latinske "re" + "spectare" = se en gang til. Det er langt i fra alle som respekterte Jesus da han gikk omkring på jorda. Det drev dem til å drive naglene gjennom hendene hans – foraktet som en forbryter, forrådet, forlatt, fornektet, forbannet.

Å forakte noe er å vurdere det som verdiløst. Jesu verdier er så annerledes våres at mange nærer forakt for ham. Han er ydmyk, så vår hunger etter høyere stilling og status avsløres: Det tar deg ikke nærmere noen andre enn deg selv. Du og jeg blir oss selv nok, like til det innkrøkte. Mens han er en giver, en tjener, en som bærer andres byrder. Han var fattig, så vår hunger etter mer av "mammon" gir ikke noe mening for pengene gir ikke liv eller hjelp til å leve og ikke bare overleve mellom vugge og grav. Han var villig til å lide, så vår hunger etter helse og fravær av smerte framstår som ikke som sunnhet, men sann egoisme.

Det motsatte av forakt, er respekt. Faderen ser etter mennesker som vil se Jesus, søke Jesus og se en gang til på Ham – være i ærefrykt for Ham og hans liv, død og oppstandelse – tenke høyt om Jesus og sette Han høyt. Gjør du?

"En sønn ærer sin far og tjener sin herre. Er nå jeg far, hvor er da min ære? Og er jeg herre, hvor er da frykten for meg? sier Herren..." (Mal 1:6a).

4... tar imot Jesus.

"Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom."

Forlatt betyr uønsket og avvist, dødt og stille. Tilstanden "forlatt" inntreffer når avstanden er 40 cm... Det 40 cm fra hode til hjerte på folk flest. Mange anerkjenner Jesus som lærer og leder – men holder 40 cm's avstand til det avgjørende: Jesus gjør ikke krav på å være bare en god lærer og dyktig leder. Han sier han er "Kristus", "Guds Sønn", "Verdens frelser". Intet mindre uten at tilstanden "FORLATT" etableres som det faktiske forholdet en har til Jesus.

Forakter du Jesus? Du respekterer Ham som Lærer og lærer av Ham som Leder. Men anerkjenner du Ham og gir ham respekt som Frelser og Herre?

Faderen ser etter mennesker som vil ta imot Jesus – og holde seg tett til Ham som sin Frelser og Herre, Lærer og Leder.

"Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn." (Joh 1:12)

5... setter Jesus høyt.

"Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet."

Å akte for intet betyr at man ikke akter høyt, verdsetter, setter pris på, setter høyt.

Jesus var og er aktet for intet av mange mennesker i verden. Verden kan i det lengste

strekke seg til å si at Jesus var en leder som fortjener respekt. Hans lære er verdt å studere og lære av likesom Gandhi og Buddha – eller Muhammed. Men verden kan aldri verdsette Jesus høyere og høyest av alt og alle – ikke uten samtidig å innrømme skylden for naglemerkene i Jesu hender. Vredens barn kan ikke verdsette Jesus så høyt som Guds barn gjør:

”Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus.” (Fil 3:8)

Å sette Jesu høyt over alt og alle er å se og si av hjerte at alt jeg beundrer er i Ham.

Jeg ser og søker den naglemerkede.

Jeg respekterer Ham og tar imot Hans frelse.

Jeg setter den naglemerkede høyt, som Herre over meg og mitt.

Og Guds kraft forløses i det kraftløse.

”Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet! Bare dette vil jeg få vite av dere: Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller var det ved å høre troen forkynt Er dere så uforstandige? Dere begynte i Ånd, vil dere nå fullende i kjød? Så meget har dere opplevd forgjeves! – om det da virkelig er forgjeves. Når Gud altså gir dere Ånden og gjør kraftige gjerninger blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører troen forkynt?” (Gal 3:1-5)

Guds kraft forløses i den kraftløse der troen forkynnes, der Jesus males for øynene som korsfestet. Da skjer det utrolige: Myndigheten i Jes 53:4-6 blir min myndighet. Som Faderen elsker Sønnen, elsker Sønnen meg. Som Faderen sendte Sønnen, sender Sønnen meg (Joh 17). Som Sønnen virket under Faderens fullmakt i Faderens navn i Åndens kraft skal jeg virke under Sønnens fullmakt i Jesu navn i Åndens kraft og etablere Jes 53:4-6 som livsrom og misjon for stadig flere (jf Joh 20:19-23).

Gud får ære når vi ser Ham. Gud får ære og makt når vi tror og tjener, takker og tilber ham – responderer på det vi ser og søker og ser en gang til og tar imot og setter høyt.

”Herre, vær oss nådig! Vi venter på deg. Vær vår arm hver morgen, ja, vår frelse i nødens tid!” (Jes 33:2).

Dreieskiva.com